Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró
elsőfokú szolgálati bíróság
SZÉ.4/2025.

A határozatlan időre kinevezett bíró soros vizsgálata alapján a bíróság elnöke a vizsgált bíró munkáját összességében kiválóan alkalmasra értékelte. Az értékelés eredményével és annak indokolásával szemben a vizsgált bíró terjesztett elő jogorvoslati kérelmet, indítványozta az értékelés eredményének kiváló, magasabb bírói beosztásra alkalmasra történő megváltoztatását.

A bíró a vizsgálatával összefüggésben készült írásbeli értékeléssel szembeni jogorvoslati kérelmét a bíróság elnökénél nyújtotta be a jogorvoslatra nyitva álló határidőn belül. A bíróság elnöke azt több, mint három hónappal később terjesztette fel az elsőfokú szolgálati bírósághoz. A Bjt. 79. § az értékelés eredményével szembeni jogorvoslat szabályai körében rögzíti, hogy ha az értékelés eredményét az arra jogosult vitatja, az értékelés eredményének kézhezvételét követő 30 napon belül jogorvoslatért az elsőfokú szolgálati bírósághoz fordulhat. Miután a jogorvoslat szabályait törvény határozza meg, és a törvény a jogorvoslati kérelem benyújtásának helyét a fentiek szerint nem tartalmazza, ezért a törvényi határidőben az értékelőnél benyújtott jogorvoslatot a szolgálati bíróság joghatályosnak tekintette.

A szolgálati bíróság álláspontja szerint ellentétes a bíró munkájának értékelési rendjéről és a vizsgálat részletes szempontjairól szóló szabályzatról alkotott 8/2015. (XII. 12.) OBH utasítás (Utasítás) 1. § (1) és (2) bekezdésében foglalt céljaival, a reális és összemérhető, egységes értékelési és előmeneteli rendszer kialakításával az a gyakorlat, amely a kiváló, magasabb bírói beosztásra alkalmas minősítést ahhoz a feltételhez köti, hogy az értékelőlapon minden részértékelési mutató kiváló minősítésű legyen.

Az értékelés végső eredményének az egyes értékelési szempontok minősítésével összhangban kell állnia. Amennyiben az értékelőlap 5.) pontja valamennyi értékelési szempont alapján kiváló minősítést rögzít, vagyis az értékelőlap adataiból az következik, hogy nincs akadálya a vizsgált bíró munkája legmagasabb minősítésű értékelésének, különös jelentősége van annak, hogy az értékelő elnök miként indokolja meg a kedvezőtlenebb minősítést. Nem elegendő általánosságban, sommásan utalni valamilyen hiányosságra, hanem az értékelés célja, a bírót védő garanciális szabályok akkor érvényesülnek, ha konkrét, érdemi indokok mentén kerül sor a végső értékelésre.

A bíróság elnöke az értékelés szóbeli indokolása során azt közölte, hogy a hatályon kívül helyezésekre és az egyéb hibákra tekintettel nem tudja megadni a legmagasabb minősítést, lényegében tehát a munka minősége körében feltárt hibákra hivatkozott. A szolgálati bíróság rámutatott, hogy a vizsgálati jelentés összegzése szerint is a vizsgált bíró magas színvonalon végzi ítélkező tevékenységét, elhivatottsága példátlan, anyagi és eljárásjogi tudása átlagon felüli. Ezzel van összhangban a munka minősége kiválóra történt értékelése. Az egyéb hibákat a vizsgáló „aprónak”, „nem rendszerszintűnek” minősítette. A vizsgáló véleményével a kollégiumvezető, és az értékelést végző elnök is egyetértett, így nem állapíthatók meg olyan jelentőségű „egyéb hibák”, amelyek az alacsonyabb értékelést indokolják.

További indok volt, hogy a bíró hatályon kívül helyezett ügyeinek aránya a vizsgált időszakban meghaladta a kollégiumi átlagot. A szolgálati bíróság álláspontja szerint önmagában a hatályon kívül helyezések számából még nem következik, hogy a bíró szakmai munkája nem érheti el a legmagasabb színvonalat. A statisztika mellett azt is vizsgálni szükséges, hogy a hatályon kívül helyezések miből eredtek. Jelen esetben a minősítés indokai között nem szerepelt semmilyen,

a hatályon kívül helyezett ügyekből eredően megállapított súlyosabb vagy rendszeresen felmerülő bírói hiba, az elnök az értékelést önmagában a hatályon kívül helyezések számára alapította. Azonban ez a statisztikai adat önmagában nem alkalmas általános következtetések levonására, az a végső értékelésre nem lehet olyan negatív hatással, amely kizárja a legmagasabb minősítést, különös tekintettel arra, hogy ennek ismeretében értékelte az értékelő a minőségi mutatókat kiválóra.

Összességében az volt megállapítható, hogy a vizsgált bíró rendkívüli munkateher mellett, kimagasló felkészültséggel és elhivatottsággal, az időszerű ítélkezés iránti elkötelezettséggel végzi bírói munkáját. A vizsgálat alapján történő értékelési mutatói mind a képességek, mind a munka minősége, mind a munka mennyisége tekintetében kiváló. Ennek az értékelésnek összességében a kiváló, magasabb bírói beosztásra alkalmas minősítés felel meg. Ezért az elsőfokú szolgálati bíróság a Bjt. 85. § (3) bekezdés a) pontja és a 76. § (1) bekezdés a) pontja alapján az értékelés „kiválóan alkalmas” minősítését „kiváló, magasabb bírói beosztásra alkalmas”-ra módosította.

2026. január 8.